
Mededelingenblad van het Sint Jozefkoor

September 2021, jaargang 31, nummer 3

Topprestaties

Beste koorleden,

De zomer loopt alweer zo'n beetje op zijn eind. En daarmee de afsluiting van een periode met vooral veel sport: het EK voetbal – een debacle voor Nederland, de Tour de France met wat meer succes (hup Bauke!) en natuurlijk de Olympische Spelen. Het laatste sportevenement was voor Nederland het meest succesvol in de geschiedenis in termen van het aantal gewonnen medailles.

Als je naar de medaillewinnaars luistert valt op dat hun beleving van succes heel erg afhangt van verwachtingen. “Het is brons ja, maar met een gouden randje”, tegenover “ik ging voor niets minder dan goud; zilver voelt als verliezen”. In die zin is zo'n sportevenement een spiegel van het normale leven. De beleving van hoe het ons gaat hangt veelal af van wat we van het leven verwachten.

Uiteraard valt topsporters hun frustratie niet aan te rekenen als de prestaties niet voldoen aan eerder gestelde doelen. Als je 24 uur per dag, 7 dagen per week alles doet – maar vooral laat – om het maximale uit jezelf te halen valt dat goed voor te stellen. En dan kan een bronzen medaille als een troostprijs worden ervaren.

Als koor kennen wij ook ons goud, zilver en brons. Maar het aardige is dat in tegenstelling tot *De Spelen* brons voor ons het hoogst haalbare is na het zilver en goud van de Sint Gregorius Vereniging. Brons namelijk in de vorm van de plaquette van Sint Jozef. Weliswaar door het koor zelf in het leven geroepen aangezien de Sint Gregorius Vereniging niet gerekend heeft op veelvuldige 60- en 70-jarige jubilea c.q. daarvoor geen passende versierselen ter beschikking heeft. Maar toch.

Ook dit jaar mogen we op 21 november weer een plaquette uitreiken. Ditmaal aan Jos Bastiaans voor 60 jaar topprestaties. Topprestaties in de zin van discipline, concentratie, trouw, inzet en niet verzaken. “Brons met een gouden randje” dus.

Hans van Saaze

Rooster september – december 2021

september

Za.	04-09	repetitie
Zo.	05-09	23 ^{ste} zondag door het jaar
Za.	11-09	repetitie
Zo.	12-09	24 ^{ste} zondag door het jaar
Za.	18-09	repetitie
Zo.	19-09	25 ^{ste} zondag door het jaar
Za.	25-09	<i>geen repetitie</i>
Zo.	26-09	26 ^{ste} zondag door het jaar

oktober

Za.	02-10	repetitie
Zo.	03-10	27 ^{ste} zondag door het jaar
Za.	09-10	repetitie
Zo.	10-10	28 ^{ste} zondag door het jaar
Za.	16-10	repetitie
Zo.	17-10	29 ^{ste} zondag door het jaar
Za.	23-10	repetitie
Zo.	24-10	30 ^{ste} zondag door het jaar
Za.	30-10	<i>geen repetitie</i>
Zo.	31-10	31 ^{ste} zondag door het jaar

november

Ma.	01-11	Allerheiligen; H. Mis om 9.30 uur
Za.	06-11	repetitie
Zo.	07-11	H. Willibrord
Za.	13-11	repetitie
Zo.	14-11	33 ^{ste} zondag door het jaar
Za.	20-11	repetitie
Zo.	21-11	Christus Koning; Ceciliafeest; afsluiting B-jaar.
Za.	27-11	<i>geen repetitie</i>
Zo.	28-11	1 ^{de} zondag van de Advent

december

Za.	04-12	repetitie
Zo.	05-12	2 ^{de} zondag van de Advent
Za.	11-12	repetitie
Zo.	12-12	3 ^{de} zondag van de Advent
Za.	18-12	repetitie
Zo.	19-12	4 ^{de} zondag van de Advent
Vr.	24-12	Nachtmis (aanvang H. Mis 20.30 uur)
Za.	25-12	1 ^{ste} Kerstdag
Zo.	26-12	2 ^{ste} Kerstdag

In oorlogstijd naar school en op zangles

Na de bezetting door de Duitsers werd Helmond in 1944 als onderdeel van de operatie Market Garden door de Engelsen bevrijd. Alle bruggen over de Zuid-Willemsvaart, die van zuid naar noord door Helmond loopt, waren door de Duitsers opgeblazen.

Als zevenjarige zit ik in dit jaar in klas 2B van de St. Jozefschool. Omdat in het schoolgebouw Engelse militairen zijn ingekwartierd krijgen wij les op diverse locaties in de stad. In het Patronaat op de hoek Heistraat/Wolfstraat, in de danszaal van café "de Herberg" in de Molenstraat waar we les krijgen van Toon Kortooms (de latere schrijver van onder meer De gebroeders Beekman, Liefde in Peelland en Beekman en Beekman) en in een zaaltje boven de boog in de Coovelstraat/Zonnehof van Jacques Neutkens, zoon van het hoofd van de school.

Dit schooljaar ga ik op zangles; viermaal in de week, op maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag krijgen we na schooltijd zangles van de onderwijzers Sil Gielen, Hein Houët en Theo Driessen. Na de zangles krijg ik ook blokfluitles van Driessen.

In het vijfde schooljaar mogen we in de zondagse hoogmis de vaste gezangen voorzingen en vanaf dan mogen we ons echt St. Jozefzangertjes noemen. In het zesde schooljaar, bij Theo Driessen, wordt het drukker: naast de zanglessen zingen we huwelijksmissen en uitvaarten.

In 1949 vindt in de St. Jozefkerk de uitvaart plaats van politiemann Brigadier De Vrede. De Helmondse Courant schrijft onder meer:

"De plechtige Requiemmis wordt opgedragen door Pater Patricius, geestelijk adviseur van politiebond St. Michaël, met assistentie van de kapelaans Krijbolder en Boelaars. Het priesterkoor was geheel in rouw gestoken. Het vuurpeloton betrok de erewacht terzijde van de baar die met de Nederlandse vlag was afgedekt. De St. Josephzangertjes zongen met hun zuivere stemmetjes het ontroerende Gregoriaans voor de doden".

Als dank krijgen de St. Jozefzangertjes van de politie een voetbal, een echt leren bal, nummer 3. Driessen neemt de bal in bewaring. Als wij zin hebben om te voetballen halen wij de bal bij hem op om een partijtje te gaan voetballen op het St. Jozefveldje aan de Straakvense Bosdijk waar nu de Goede Herderkerk staat. Na afloop moet de bal weer naar Driessen.

Eens in de maand op dinsdagmiddag zingen we het Ziekenlof in de kapel van het nonnenklooster op de Markt, rechtstreeks uitgezonden door de KRO-radio. In het winterseizoen gaan we in diverse plaatsen in den lande demonstraties geven over de Ward-methode.

Als de naam Driessen valt dan hebben we het niet alleen over de onderwijzer en de Ward-methode die hij op school introduceerde en over de St. Jozefzangertjes en het Sint Jozefkoor, maar ook over de verkenners, het morrisdansen en zelfs judolessen. Net als veel leeftijdgenoten ben ik voor al die activiteiten ook wel te vinden. Daarnaast ben ik ook nog een paar jaar misdienaar.

Als haantje de voorste op het "het paard" bij de verkenners

Elk jaar vinden plezier- en educatieve reisjes plaats, soms meerdere in een jaar. Zoals naar Solesmes met lessen van de benedictijnen, een uitstapje naar Schiphol en naar de Sint Jan in Den Bosch. Traditioneel gebeurt dit laatste op het einde van het laatste schooljaar aan de St. Jozefschool. Aan een bezoek aan Mönchengladbach en Düsseldorf bewaar ik mooie herinneringen. Met 3 bussen gaan de St. Jozefzangertjes en het Sint Jozefkoor op weg naar Mönchengladbach om daar een mis te zingen. Na de mis gaan de St. Jozefzangertjes naar huis. Het Sint Jozefkoor reist door naar Düsseldorf om de opera "der Waffenschmid" van Lortzing bij te wonen.

Uitstapje naar Schiphol eind jaren '40. Ik zit op de trap vlakbij de motor

In verband met studie na de lagere school komen alle activiteiten op een laag pitje te staan en tijdens de militaire dienst blijven alleen de zaterdagse repetitie en de hoogmis op zondag over.

Bij mijn huwelijk zingen de St. Jozefzangertjes. Ik woon in de St. Jozefparochie maar omdat mijn aanstaande echtgenote in de Lambertusparochie woont vindt de huwelijksplechtigheid in de Lambertuskerk plaats.

Omstreeks 1969/1970 stop ik bij het Sint Jozefkoor en ben ik, samen met een aantal andere oud-Sint Jozefkoorleden, gaan zingen in de kerk van Onze Lieve Vrouw, Lelie onder de Doornen op Binderen, onder leiding van Walter Koolen. In het najaar van 1984 komen Hein van Sas en Jan Swinkels bij me met het verzoek om weer te komen zingen bij het Sint Jozefkoor. Dat heb ik gedaan. Tot op de dag van vandaag zing ik op de zaterdagse repetities, met nazit in de bar van het Theo Driessen Instituut, en de zondagse hoogmis. Op de jaarlijkse studiereis ben ik ook graag van de partij.

Op studiereis (Kevelaer 2016)

Gerard Akkermans

Wat een geluk

Wat een geluk dat ik op Eerste Paasdag 1940 in de St. Jozefparochie ben geboren en dezelfde dag werd gedoopt in de St. Jozefkerk door kapelaan Van Gestel, waarna ik via de fröbelschool aan de Eekhoornstraat op zesjarige leeftijd op de St. Jozefschool kwam.

Op de St. Jozefschool waren de opeenvolgende klassen gesplitst in A en B, de twee eerste klassen werden aangeduid als 1A en 1B. Over hoe selectie voor A en B plaats vond, bestaan veel lezingen. In de B-klassen, zo bleek later, speelde creativiteit een grote rol, met name zingen en tekenen.

Meester Fransen was mijn meester in 1B. Tijdens mijn eerste schooljaar moest meester Fransen als reservist naar Nederlands-Indië. Nederlandse militairen moesten de orde en het gezag gaan herstellen, die werden ondermijnd door Indonesische separatisten die de onafhankelijkheid uitriepen. Het KNIL kon de toestand niet aan. Juffrouw Van Heeswijk kwam op school voor meester Fransen invallen. Na meester Kniest en meester Couwenberg kwam ik in de vierde klas weer bij meester Kniest, de meester van: "Jij kletst, dan klets ik mee", en voordat je het wist, had je een draai om je oren te pakken. Over deze eerste vier jaren hangt mij wat betreft zingen in klassenverband niet zo veel bij. Dat besef kwam eigenlijk pas in de vijfde klas bij meester Houët. Maar intussen was er wel al zangles na schooltijd onder leiding van meester Driessen met Ward en Nederlandse volksliedjes uit de Pollmann.

We kregen de gregoriaanse huwelijks- en uitvaartmis vrij gauw onder de knie en we gingen onder schooltijd klassikaal regelmatig huwelijks- en uitvaartmissen opluisteren. Maandelijks zongen wij op dinsdagmiddag in de kapel van het zusterklooster aan de Markt het Ziekenlof via de KRO-radio. Dat was altijd spannend. Je moest stilzitten en muisstil zijn, hoesten en kuchen was uit den boze en zelfs als je al te hoorbaar ademhaalde, kreeg je Driessens felle ogen op je gericht. Die microfoons moeten toen al heel gevoelig zijn geweest. Het

zingen van het Lof via de radio maakte indruk en er zat altijd spanning op, ook bij Driessen. Op de radio zingen, dat was toch wat en thuis waren ze trots op je. Af en toe hadden we ook gezongen met een solo. Joop Mertens zong die, hij had een heldere en krachtige stem. Ik weet nog dat hij stotterde, maar met zingen had hij daar helemaal geen last van.

Rond 1950 voerden we een kerstspel uit. Ik was Sint Jozef en bij Kerstmis hoort ook Maria. Daarvoor moest een oplossing gevonden worden, want bij de St. Jozefzangertjes waren geen meisjes. Op de St. Jozefschool was ook meester Toll (van de A-kant) en die had een tweeling van ongeveer twaalf jaar: Tiny en Hennie. Een van twee was Maria, welke van de twee dat was, weet ik niet meer.

In de zondagse hoogmis zong het Sint Jozefkoor de wisselende gezangen en de St. Jozefzangertjes de vaste gezangen, staande in het middenschip naast de banken om het kerkvolk te ondersteunen bij het zingen van het volkszanggedeelte van de gregoriaanse vaste gezangen.

Doordeweeks zongen we op twee avonden om zeven uur met een groepje van ongeveer vijf het Lof op de “zangzolder” staande naast het orgel waarop meester Houët speelde en met een hoofdknik aangaf wanneer wij moesten inzetten. Het waren bijna altijd dezelfde jongens.

Op zondagmiddag zongen we het Lof in de kapel van het Rozenhof, waar Driessen toen woonde. Dat deden we helemaal zelfstandig met een groepje van een man of vijf, zes. Cor Vossen speelde op het harmonium. Cor speelde doordeweeks ook wel eens op het orgel in de kerk het Lof als meester Houët verhinderd was.

In oktober 1953 was het Theo Driessen Instituut klaar en vanaf toen vonden daar de repetities plaats met name voor de repetities van de meerstemmige missen van Josquin des Prez en Palestrina.

Ongeveer 15 jaar oud vormde ik met Piet Lambregts, Willie van Riet en Frans Vermulst een vriendengroep, allen lid van het “groot koor” zoals het Sint Jozefkoor toen door ons genoemd werd. Onze stemmen waren intussen “gebroken”. Het koor was in die tijd tachtig tot honderd man sterk. Met z’n viere brachten we in de weekends veel tijd door. We troffen elkaar, behalve bij het Sint Jozefkoor ook bij het blokfluiten, de verkenners, het morrisdansen en later bij het volksdansen, waarbij ik net als veel leeftijdsgenoten de liefde van mijn leven vond. Vaak gingen we in de mei- en oktobermaand ’s zondagsmorgens vroeg te voet naar Ommel naar de eerste mis in de Mariakapel. Op de terugweg in oktober (in mei was er nog niet veel te halen) deden wij ons te goed aan appeltjes uit de boomgaarden die we onderweg passeerden en stoppelknollen die in de velden stonden die als veevoer dienden, maar die wij ook lekker vonden. We waren mooi op tijd terug voor de repetitie van de hoogmis in het TDI, na afloop waarvan we naar de kerk wandelden, waarbij de ouderen verwachtten dat wij de kistjes met graduales droegen.

’s Middags zongen we in het Rozenhof het Lof en ’s avonds om zeven uur in de kerk het Lof en af en toe de Completen. Tussendoor aten we bij een van ons thuis en legden we een kaartje. Rikken was favoriet. Negentien jaar oud verloren we elkaar uit het oog, de een ging in militaire dienst, de ander ging werken en/of een opleiding volgen elders.

In het kader van het propaganderen van de Ward-methode gingen we, toen we een jaar of twaalf waren, met de bus regelmatig naar plaatsen elders in het land, zoals Cadier en Keer, Brummen en zelfs naar Mönchengladbach voor het geven van demonstratielessen, later soms gecombineerd met het spelen van blokfluitmuziek.

In 1952 verhuisden wij van de Tolpoststraat, vlakbij de St. Jozefschool, naar de Hortensialaan. Een paar jaar later werd de Bernadetteparochie opgericht, grenzende aan de Sint Jozefparochie. De grens van de twee parochies kwam te liggen in de Burgemeester van Houtlaan. De nieuwe parochie had een koor nodig en Driessen loste dat op met ongeveer vijftien van zijn koorleden naar de

Bernadetteparochie te sturen. Ik hoorde daar dus ook bij. In 1955 zongen wij de mis in de noodkerk (nu T.O.V.-gebouw). Vanaf 1956 in de nieuwgebouwde parochiekerk onder leiding van Frans Mertens en Piet van Lierop. Repeteren deden we in de Silvesterschool waar Frans Mertens onderwijzer was.

Ik was weliswaar lid van het Bernadettekoor maar niets zou mooier zijn dan dat de St. Jozefzangertjes, natuurlijk in toogjes, onze huwelijksmis zouden zingen. Zelf had ik als zangertje veel huwelijksmissen gezongen. We zochten Driessen op in het Rozenhof. Hij moest ons teleurstellen; een van de leden van het Sint Jozefkoor zou trouwen op dezelfde dag als wij en die ging vanzelfsprekend voor. Het Bernadettekoor zou onze huwelijksmis opluisteren. Ook heel mooi!

Na ons huwelijk gingen wij buiten Helmond wonen en dat betekende dat mijn lidmaatschap van het Bernadettekoor ophield. Het was 1963.

In 1983 zou ik weer terugkeren bij het Sint Jozefkoor. Dat had ik al wel eerder gewild maar als ik mij goed herinner wilde de toenmalige dirigent Silvère van Lieshout het koor niet te groot laten worden. Het was mijn zwager Hein van Sas die mij opbelde en vertelde dat er weer plaats was en ik kwam weer terug bij het Sint Jozefkoor. Tegelijkertijd sloot ik mij aan bij de St. Jozefzangertjes die op woensdagavond met een aantal leden van het Sint Jozefkoor repeteerden en zich toelegden op meerstemmige muziek, vooral polyfonie maar ook werken als de Mattäuspasion van Meder en het Requiem van Duruflé.

In 1985 namen het Sint Jozefkoor en de St. Jozefzangertjes deel aan het Wereldcongres voor Gewijde muziek in Rome, daartoe uitgenodigd door de Ward Foundation uit Amerika. Er was ook een schoolklas van de St. Jozefschool mee voor demonstratielessen Ward. Tevens luisterden wij de heropening van de pauselijke muziekschool op samen met het Utrechts Studenten Gregoriaans Koor onder leiding van Jan Boogaarts. Na afloop kwam paus Johannes Paulus II naar de koren toe om ons de hand te schudden, wat ik als een heel bijzonder

heb ervaren, een wereldleider de hand schudden. Telkens als ik aan Rome terugdenk hoor ik de paus weer zeggen: “Waar waren jullie toen ik in uw land op bezoek was?” Wij herinneren ons de kille ontvangst die de paus in mei 1985 in ons land kreeg. Hij liet zijn teleurstelling daarover blijken. Het verblijf in Italië werd voor ons afgesloten met het opluisteren van de heropening van het in de Tweede Wereldoorlog volledig vernielde en na de oorlog gerestaureerde Benedictijnenklooster op Monte Casino.

Ontmoeting Paus Johannes Paulus II met Jan Swinkels (l.) en Wim van Hugten

Het werd 1989 en de St. Jozefzangertjes vierden het 60-jarig bestaan met deelname van de Wiener Sängerknaben en het St. John's College Choir uit Cambridge. Ook werd er een symposium gehouden over kinderkoorzang. Op de afsluitende dag voerden de St. Jozefzangertjes onder leiding van Silvère van Lieshout in de Lambertuskerk de Johannes Passion van J.S. Bach uit.

In 1990 verliet Silvère van Lieshout het Sint Jozefkoor en nam Jos Leenen het dirigentschap op zich. Silvère nam de St. Jozefzangertjes met zich mee, die dus vanaf dat moment niet meer verbonden waren aan de St. Jozefkerk en als concertkoor doorgingen. Een groot deel van deze zangertjes wilde echter wel op de zondagen blijven zingen in de St. Jozefkerk. De oplossing werd gevonden in en/en: lid van de St. Jozefzangertjes o.l.v. Silvère van Lieshout én lid van het Sint Jozefkoor, waar ze als sopranen de voorzang van de vaste gregoriaanse gezangen konden blijven zingen en ze de sopraanpartij bij meerstemmige zang voor hun rekening namen. Begin 1992 wijzigde Silvère van Lieshout de niet meer relevante naam St. Jozefzangertjes in Helmonds Vocaal Ensemble en droeg hij het dirigentschap in oktober over aan Jeroen Felix.

In mei 1993 had een van de vele studiereizen die het koor heeft gemaakt de bestemming Solesmes. Een reis (met de bus) en verblijf (in een oud klooster) van een kleine week. Bezoek aan de abdij, het zingen van de mis op Hemelvaartsdag en een bezoek aan Angers waren onderdeel van het programma. Ron van den Hout die toen diaken was, vergezelde ons op deze reis. Op 5 juni werd hij priester gewijd. Sinds 2017 is hij bisschop van het bisdom Groningen-Leeuwarden.

Bij gelegenheid van het zeventigjarig bestaan van het Sint Jozefkoor in 1995 voerden de sopranen van het Sint Jozefkoor de door Leontain van Lieshout samen met zijn zus Chantal geschreven kindermusical Mirka op in Het Speelhuis.

Door zijn werkgever werd Hans van Saaze in 1992 gedetacheerd in Taiwan. In mededelingenblad nummer 7 van jaargang 2 stond het verhuisbericht van Hans met de aanlokkelijke uitnodiging "Kom gerust langs, de koffie is klaar!". Het telefoonnummer stond erbij. Zulk een uitnodiging kun je niet aan je voorbij laten gaan. Reden om de telefoon te pakken en samen met Mia op 11 april 1994, na enkele dagen Hong Kong, vijf dagen bij Hans en Hanneke te logeren. Beiden hebben hun best gedaan ons een onvergetelijke indruk te laten krijgen van Taiwan.

In 2000 werd op grootse wijze het 75-jarig bestaan van het Sint Jozefkoor gevierd. Op 24 september werd dit jubeljaar afgesloten met een plechtige H. Mis m.m.v. de Roostenzangers, tevens kerkkoor van de H. Gerardus Majellaparochie, Stratum Eindhoven dat ook haar 75-jarig bestaan vierde. De Roostenzangers zongen de Krönungsmesse van Mozart. Aan het slot zongen beide koren samen Händels Halleluja. Aan het einde van de plechtigheid kreeg Theo Bastiaans zaliger, voorzitter van het koor, door pastoor Smulders de pauselijke onderscheiding Pro Ecclesia et Pontifice uitgereikt.

Lees voor alle activiteiten van dit jubeljaar en over de jubileumviering het voorwoord van Theo Bastiaans in Mededelingenblad jaargang 10 nummer 7 van oktober 2000 er maar eens op na.

In 2018 was ik 50 jaar kerkkoorzanger bij welke gelegenheid ik van de voorzitter een fles Saint Grégoire kreeg overhandigd, met een knipoog naar de wijnacties eind jaren negentig met de Saint Joseph, en een foto uit 1985 waar ik samen met Jan Swinkels op sta met paus Joannes Paulus II.

Op 22 november 2020 (Caeciliafeest) zong het koor de laatste TV-mis van dat jaar. In totaal verzorgde het koor over drie jaren in 15 missen de gregoriaanse gezangen.

Met voldoening kijk ik terug op mijn jaren als kerkkoorzanger. Tegelijkertijd kijk ik ook vooruit; ook na 100 jaar heeft het Sint Jozefkoor toekomst.

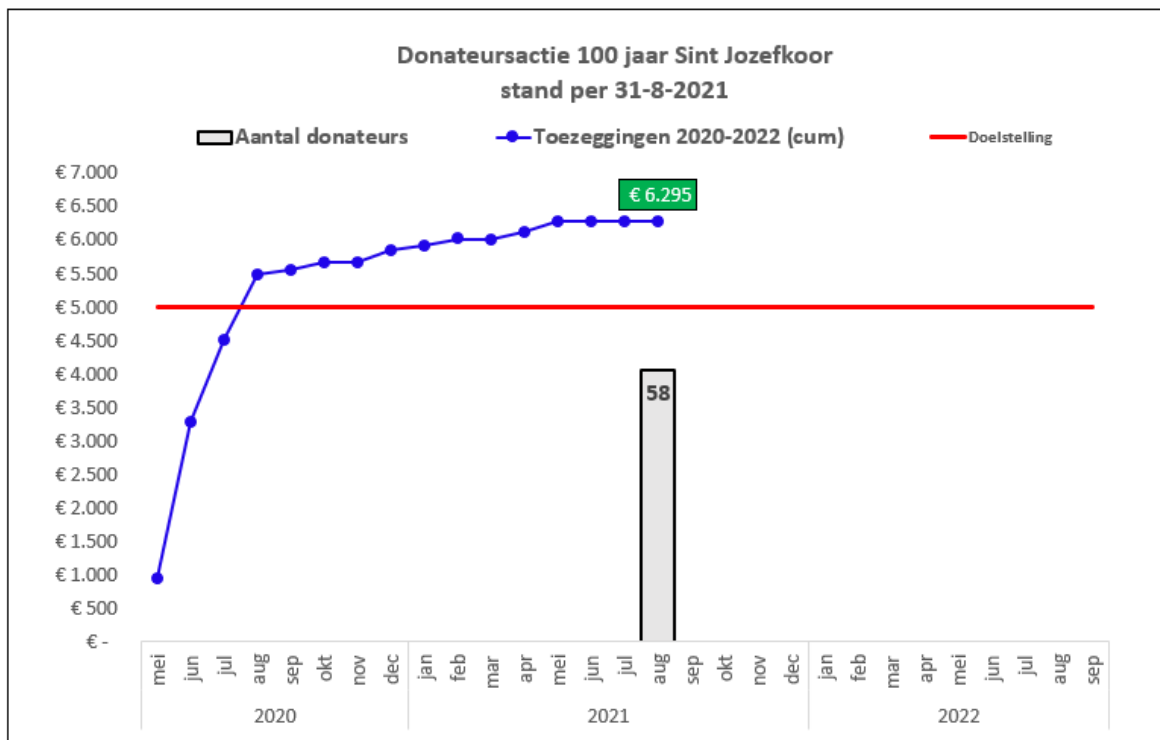
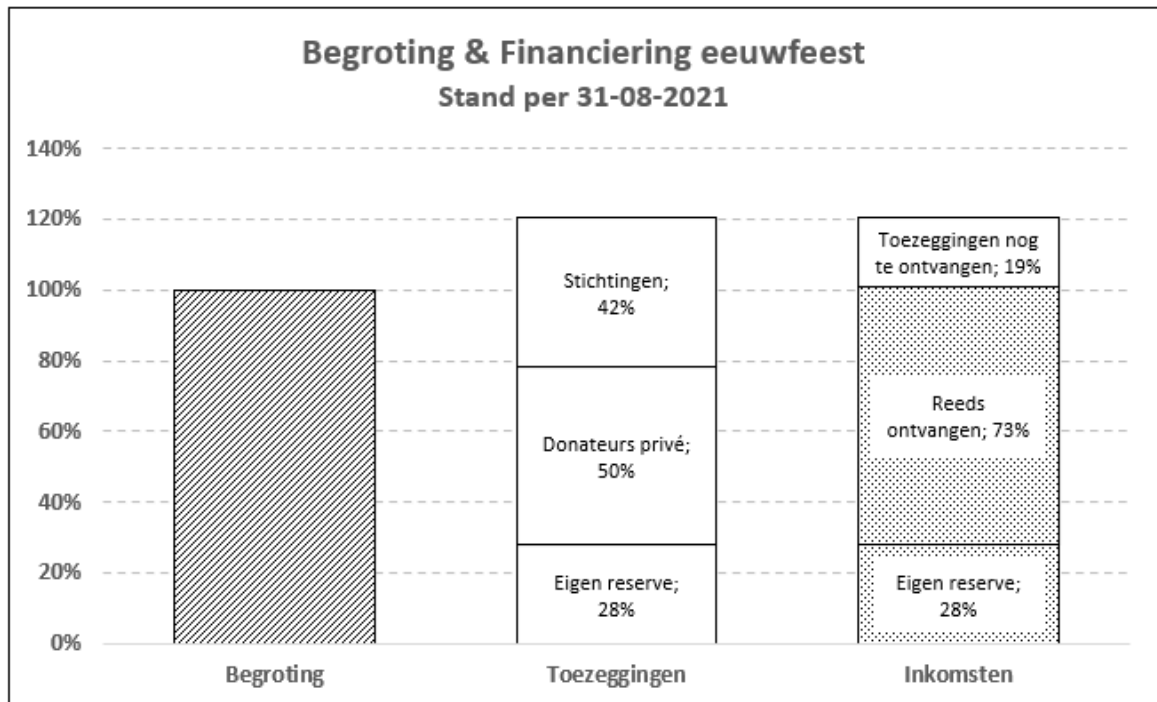
De St. Jozefschool, Driessen, de St. Jozefzangertjes, het Sint Jozefkoor. Wat een begeleiding naar de volwassenheid.

Wat een geluk dat ik

Wim van Hugten

Wervingsactie 100 jaar Sint Jozefkoor

Onderstaand de laatste stand van zaken m.b.t. de wervingsactie van ons eeuwfeest. Tot nu toe hebben we **58** private donateurs. De dekkinggraad van de begroting is momenteel **120%**, inclusief onze eigen reserve.

Josquin

Als wij de naam Josquin horen noemen dan weten wij, bekend met polyfonie, dat daarmee Josquin des Prez (1450-1521) bedoeld wordt. Josquin is een van de weinige componisten van wie wij aan de voornaam genoeg hebben. Hij is ook de componist wiens muziek, naast die van Giovanni da Palestrina (1525-1594) en William Byrd (1543-1623) wellicht het vaakst op de lessenaar lag bij het Sint Jozefkoor. Wij kennen hem van zijn missen en misschien wel het meest van zijn Ave Maria Virgo serena, het motet met de bekende 3-deling waarmee het nog wel eens fout ging (Rome 1985).

Josquin werd, zo wordt aangenomen, omstreeks 1450 geboren in de buurt van Doornik, toen de Habsburgse Nederlanden, nu België. Hij overleed op 27 augustus 1521, dit jaar dus precies 500 jaar geleden.

Hij was een Henegouwse musicus en componist van de Frans-Vlaamse school voor polyfonie en hij wordt gezien als dé componist uit de vroege renaissance en de belangrijkste componist van de gehele renaissance. Over zijn jonge jaren is nauwelijks iets bekend, behalve dat hij waarschijnlijk in de kathedraal van Kortrijk misdienaar was.

Hij was werkzaam in Frankrijk en vooral in Italië. In Italië beleefde hij zijn doorbraak. Hij zong en componeerde in Milaan bij kardinaal Maria Sforza en in Rome in de pauselijke hofkapel. Hij diende met zijn muziek de katholieke kerk. Met zijn transparante,

expressieve motetten en missen was hij een van de meest bewonderde renaissancecomponisten en werd geprezen als de meest productieve componist van zijn tijd.

Josquin componeerde seculiere muziek maar wordt vooral herinnerd vanwege zijn missen en motetten met religieuze thema's. Het zingen van zijn Ave Maria Virgo serena was een beleving en het luisteren ernaar genieten.

In de tijd dat het Sint Jozefkoor jaarlijks meerdere keren polyfone werken zong vormde Sjef Strik vele jaren de Commissie Materiaal, eigenlijk een beetje oneerbiedig gezegd want het "materiaal" was bladmuziek die hij met zijn bekende precisie had geordend en opgeslagen. Sjef zorgde ervoor dat als een nieuw werk werd ingestudeerd de muziek op naam op ieders plaats op de lessenaar kwam liggen. Toen het koor stopte met het zingen van polyfonie kreeg iedereen die dat wilde de map mee. Misschien nog in iemands bezit maar mogelijk ook bij het oud papier terechtgekomen. Het zingen van polyfonie bij hoogfeesten werd voortgezet door Capella Musica Sacra onder leiding van Leontain van Lieshout.

Josquin componeerde dus ook wereldlijke muziek waarbij tekst en verstaanbaarheid voor hem leidend waren. Zijn harmonisering van de samenklank zette in die tijd de norm. Het meest bekende wereldlijke stukje is misschien wel El grillo (De krekel). Hij zou het stukje geschreven hebben voor zijn kardinaal Maria Sforza in Milaan. Het wordt wel een "dom" liedje genoemd, een a capella nummer, geschreven in het Italiaans. Bij veel koren wordt het vaak gezongen al is het maar om te oefenen: expressie, tempo en articulatie.

El Grillo (The Cricket)

III Libro delle Frottole (1505)

SATB a cappella

Josquin Des Prez

(ca. 1440-1521)

edited by Rafael Ornes

(In 2)

SUPERIUS (Soprano)
El gril - - lo, el gril-lo è buon can - to - re Che

ALTUS (Alto)
El gril - - lo, el gril-lo è buon can - to - re Che

TENOR (Tenor)
El gril - - lo, el gril-lo è buon can - to - re Che

BASSUS (Bass)
El gril - - lo, el gril-lo è buon can - to - re Che

El grillo è buon cantore,
Che tienne longo verso,
Dalle beve grillo canta.

*De krekel is een goede zanger
die lange verzen heeft...*

Ma non fa comem gli altri ucelli,
Come li han cantate un poco,
Van' de fatto in altro loco
Sempre el grillo sta pur saldo,

*Maar hij doet niet zoals andere vogels
die, als ze ergens wat hebben gezongen
naar een andere plaats gaan
Altijd blijft de krekel.*

Quando la maggior è'l caldo
Al' hor canta sol per amore.

*Als de meimaand warm is
Zingt hij alleen uit liefde*

Wim van Hugten

Verjaardagen

19 september	Jos Bastiaans
23 september	Albert Scheepers
15 oktober	Jo Kuijpers
26 oktober	Sjef Strik
7 november	Frans van de Leur
19 november	Peter Gruithuijzen
23 november	Frans Verbakel
5 december	Pierre van den Eijden
20 december	Paul Lambregts
31 december	Jos Leenen

Bestuur, dirigent en leden feliciteren je van harte en wensen je een fijne verjaardag toe!

